

Een weekend op Texel!

Een luxe voor sommigen, de werkelijkheid voor deze groep: een weekend vogels kijken op Texel. Foto Wim Lutgerink

Wat een heerlijk weekend! Op 29 en 30 mei hield de Vogelwerkgroep een weekendexcursie op Texel. Tweeëntwintig deelnemers hadden zich opgegeven, maar helaas moesten twee deelnemers afhaken vanwege ziekte. We vertrokken om 7.00 uur zaterdagochtend met de auto naar Den Helder alwaar wij de boot namen van 8.30 uur. De auto achterlatend in Den Helder en een fiets gehuurd op het eiland genoten wij om 9.00 uur al van de eerste vogels.

Wij draaiden onze fiets eerst westwaarts richting De Petten, de Mokbaai en de Geul met de Horsmeertjes. Bij de Petten zagen wij een enorme kolonie Grote Sterns waar ook Kokmeeuwen en Visdiefjes tussen broedden en een Bergeend met donzige jonkies peddelde. Bij de Mokbaai waren de Zilverplevieren en de Rosse Grutto's favoriet en een klein stipje in de verte. Welk stipje? Nou dat stipje rechts. Nee, niet dat stipje, nog iets

verder naar rechts: dat is een Brilzeeënd! Gelukkig had Johan dat stipje nog nooit eerder gezien, want dat leverde ons deelnemers een stroopwafel op.

Terwijl de groep op een duinheuveltje bij de Horsmeertjes twee Blauwborsten ontwaarde, was in de duinpan een ver dragend laag geluid hoorbaar. Een bastenoor? Een scheepshoorn? 'Een olifant!' meende een argeloze wandelaar. Het waren twee Roerdompen. Wat een prachtig geluid. In de duinpannetjes bloeiden volop Gevlekte (?) Orchissen.

Ook strekte een Kleine Mantelmeeuw, die zijn nest op een duintopje had, even de vleugels, zodat wij pijlsnel zijn eieren konden zien en voelen. Deze waren behoorlijk warm.

Mooi Texel. Foto Yolanda Calandt

De zon scheen voluit en de wind woei stevig westwaarts. Wat een geluk, want voor de rest van de dag zouden wij de wind in de rug hebben. Dus dan kan een ruime koffiepauze in Den Hoorn er wel af.

De duinrand volgend hoorde we boven Den Burg onze eerste Spotvogel. Er zouden er gelukkig nog vele volgen. We hadden een lunchstop bij het Waal en Burgerdijkje, maar onze kijker had geen pauze, want een Blauwe Kiekendief en naar ons toe rennende hazen hadden onze aandacht. Bij polder de Waal en Burg stonden duizenden Harlekijnorchissen tussen het halfhoge gras. Een paarse pracht. Wat een rijkdom.

Aan het eind van de middag dreigde een donkere wolkenlucht uit het westen. Het was alsof een groep roofvogels, Buizerds en een Wespendifier ervoor wegzweefde, want de lucht zat er vol mee.

We hadden hotel De Kievit bereikt. Ed had geen toepasselijker hotel kunnen kiezen. De donkere lucht dreigde en een uithangbord met 'dagshotel: cordon bleu', lonkte, maar Evert lobbiede; er zou een Morinelplevier in de Polder Eijerland zijn waargenomen. Dus wij met zijn allen naar deze polder, maar geen Morinelplevier te zien. Dan toch maar naar de cordon bleu. In de avond in het hotel werd er gezellig gepraat, terwijl vlees, groenteburgers, patat, aardappelen, salades en wijn geserveerd werden. Van lieverlee zocht ieder zijn bed. De laatslapers zagen nog een laatvlieger (een grote Nederlandse vleermuis).

Vogelaars snurken nooit. Ze imiteren hooguit vogelgeluiden in hun slaap. Waarom pakte een van de deelnemers dan toch zijn bed op, midden in de nacht om verder in de douche te gaan slapen?

De zondag begon met motregen tijdens het ontbijt, maar het was droog toen we naar de Slufter fietsten. Een 'zee' van rust. En een roze zee van bloeiend Engels gras. En veel vogels. En toen door de grijze duinen met veel rendiermos en Fazanten. Om half elf brak onze enige plensbui los bij de noordelijke vuurtoren. Toch aardig, denk je net iedereen te kennen en te herkennen, ruien de deelnemers onherkenbaar en zijn in één ogenblik in 'regenkleed' gehuld. Groene hulken en blauwe scharrelaars. Gelukkig was er een koffietent in de buurt. Schuimige cappuccino en hoge thee glazen met verse munt en honing. En maar gieten buiten. Na de koffie zeilden we droog en met noordenwind, alweer windje mee, het eiland af naar beneden. Evert hoorde een piepje in wat wilgenopslag. En warempel, er zat een Roodmus. Please to meet you, zingt het diertje. (I hope you guess my name!) Een snelle vleugelslag boven de takken. Een enkeling kreeg hem in de verre kijker.

Langs de waddenkust waren Eidereenden met veel pullen opmerkelijk. En ook de Drieteen- en Bonte Strandlopers in zomerkleed. Een Dwergmeeuw waaide voorbij en bij Wagejot waren de dicht te benaderen Kluten met pullen met blauwe poten een hoogtepunt.

De boot naar het vaste land haalden we om 16.00 uur ternaauwernood. We hebben in dit weekend erg genoten van elkaar. 'Vogelaars zijn aardige mensen', ving ik op. We hebben van alles gezien. Totaal zagen we 104 soorten vogels. Texel is een waar vogelparadijs. Genieten is overigens nauwelijks in woorden uit te drukken. Voor een volgende keer bent u uitgenodigd. Ed Hoek, Johan Stuart en Evert Huijssteeden hebben het voortreffelijk georganiseerd. Heren, zeer bedankt.

Wim Lutgerink